

РЕШЕНИЕ

№ 8057

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8650** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Производството е образувано по жалба на П. С. И. срещу Решение от 22.05.2013 г. по н.а.х. дело № 19443/2011 г. по описа на Софийски районен съд, с което СРС, НО, 115-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №85308/17.08.2011 г., издадено от заместник- началник при ПП - СДВР, с което на основание чл. 179 ал.3 т.4 от ЗДвП на жалбоподателя П. С. И. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лв.

Наведените в жалбата касационни основания за отмяна на оспореното решение и потвърденото с него НП са за допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призван, не изпраща представител и не изразява становище по делото.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратера дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевантите с жалбата касационни основания по смисъла на

чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е установено от фактическа страна, че на посочената в АУАН дата /07.08.2011 г./, жалбоподателят управлявал л.а. по автомагистрала Т. с посока от С. към П. . В района на КПП „В.“, след знак Д 25 , автомобилът е спрял за проверка от органите на СДВР. При извършената проверка от служители на СДВР е установено, че жалбоподателят не разполага с документи за платена винетна такса за движението на ПС по републиканската пътна мрежа. За констатираното е съставен АУАН , подписан без възражения от жалбоподателя и въз основа на акта е издадено обжалваното НП.

От правна страна, при така установената фактическа обстановка, СРС е обусловил изводи, че във фазата на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и, че извършеното осъществява от обективна и субективна страна състава на нарушение-предмет на административнонаказателното обвинение-чл.139, ал.5 от ЗДвП, за което законосъобразно му е било наложено предвиденото в санкционната норма на чл.179, ал.3, т.4 от ЗДвП административно наказание-„глоба” в размер на 300 лева.

Оспореното решение на СРС, макар и с лаконични мотиви, е законосъобразно и при постановяването му не са допуснати касационни основания за отмяната му.

СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане и събиране на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Събрал е всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Обратно на твърденията на касатора, въззивната инстанция не е допуснала съществено процесуално нарушение и при осъществената преценка на събраните по делото доказателствените материали. Касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл.14 НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал/, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото категорично не сочат.Разпитаният

по делото свидетел Ю. С. П. е именно актосъставителят, което обуславя неоснователността на оплакването в касационната жалба, че актотъставителя не е бил разпитан.

Отделно от това, съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН, действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че по делото не са събрани други доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка и достоверността на събраните гласни доказателства, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Установените от СРС по делото факти, субсумират от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл.139, ал.5 от ЗДвП, за което законосъобразно на основание чл.179, ал.3, т.4 от ЗДвП на касатора е наложено предвиденото административно наказание.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1-во от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.05.2013 г. по н.а.х. дело № 19443/2011 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :